

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 25-032

Beklaagde is op 13 november 2025 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 48197 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 7 november 2025
Wedstrijd: Hellas-Glana H1 – De Vaart H1, gespeeld op 1 november 2025
Overweging: Gewelddadig gedrag onder water (wangedrag art. L9.1)
Uitspraak: ontzegging van 5 wedstrijden onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden, waarvoor hij als vaste speler is of wordt opgegeven.

Procesverloop

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 24 november 2025. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J. Anema, voorzitter, mr. T. Koenders, lid en mr. F.L. Cavalje - van der Ham, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de gronden van het door de beklaagde ingestelde beroep en de schriftelijke reactie van beide scheidsrechters. Ter zitting is de beklaagde verschenen en heeft zijn standpunt mondeling nader toegelicht. De aanklager van de KNZB was niet aanwezig.
3. Op 4 november 2025 heeft de aanklager een schikkingsvoorstel gedaan aan beklaagde, inhoudende een schorsing van 5 wedstrijden onvoorwaardelijk wegens het trappen richting de tegenstander onder water waarbij de tegenstander werd geraakt, hetgeen kwalificeert als gewelddadig gedrag. Beklaagde heeft dit voorstel niet geaccepteerd. De zaak is daarop behandeld door de Tuchtcommissie, die op 7 november 2025 uitspraak heeft gedaan, waarbij een schorsing is opgelegd van 5 wedstrijden onvoorwaardelijk. Tegen die uitspraak heeft beklaagde tijdig beroep ingesteld.

Verklaring scheidsrechter en verweer

4. In het tuchtformulier heeft scheidsrechter G. aangegeven dat beklaagde onder water heeft getrapt of geschopt, waarbij de tegenstander werd geraakt, zonder dat sprake was van een zwemmende beweging. De scheidsrechter heeft ook aangegeven dat hij niet kon zien of de tegenstander beklaagde voorafgaand heeft vastgehouden.
5. Beklaagde heeft zowel in zijn verweerschrift bij de Tuchtcommissie als in zijn beroepschrift aangegeven dat hij werd vastgehouden door zijn tegenstander en een zwemmende beweging heeft gemaakt om los te komen, waarbij hij zijn tegenstander niet heeft geraakt. Hij heeft er ook op gewezen dat de scheidsrechter op 13 meter stond van de situatie en volgens beklaagde de situatie niet goed heeft kunnen waarnemen. Tot slot vindt hij de straf disproportioneel.
6. Scheidsrechter H. heeft in zijn verklaring aangegeven dat hij de overtreding helaas niet zelf heeft kunnen constateren. Rapportierend scheidsrechter G. heeft in zijn aanvullende verklaring o.m. aangegeven dat hij heel duidelijk heeft gezien dat de beklaagde zijn tegenstander onder water trapte / flink afzette op het slachtoffer. Ook heeft hij aangegeven dat beide spelers in een korte tijd zeer snel 1-2 meter uit elkaar gingen en dat dat fysiek alleen kan als de beklaagde een zich flink afzet op het slachtoffer. Hij heeft niet gezien of beklaagde voordien door zijn tegenstander werd vastgehouden, omdat hij in 1^e instantie zijn blik op de aanval had. Toen hij zijn blik wel op beklaagde en zijn tegenstander richtte, heeft hij de hiervoor vermelde situatie duidelijk gezien.
7. Op de zitting heeft beklaagde verklaard dat met een goede sprong 1-2 meter wordt overbrugd, zonder afzetten, dat de scheidsrechter op afstand stond en zich op het laatste moment omdraaide toen de tegenstander een schreeuw gaf nadat de beklaagde met een krachtige schoolslagbenen probeerde los

te komen van zijn tegenstander. Vanwege de 'vroege' UMV heeft hij ook al meer dan de helft van de betreffende wedstrijd gemist.

Beoordeling

8. De Commissie van Beroep overweegt dat het rapport van de scheidsrechter als uitgangspunt geldt zolang er geen feiten en omstandigheden aanwezig zijn die aanleiding geven te twijfelen aan die verklaring.
9. De scheidsrechter heeft aangegeven dat beklaagde zich flink heeft afgezet van zijn tegenstander. Dat neemt de Commissie van Beroep als uitgangspunt, nu bewijs van het tegendeel ontbreekt. Omdat de scheidsrechter ook heeft verklaard niet te hebben gezien wat daaraan vooraf ging, geeft de Commissie van Beroep beklaagde het voordeel van de twijfel ten aanzien van zijn verklaring dat hij voorafgaand aan de beoordeelde situatie werd vastgehouden door zijn tegenstander.
10. De Commissie van Beroep komt dan tot de conclusie dat er sprake is een reactief lostrappende beweging van beklaagde.
11. Ten aanzien van de strafmaat overweegt de Commissie van Beroep dat zij een lagere onvoorwaardelijke straf passend vindt gelet op het reactieve karakter van de beoordeelde situatie. De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde dan ook tot een onvoorwaardelijke straf van 3 wedstrijden.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- I. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 7 november 2025.
- II. De Commissie van Beroep ontzegt de beklaagde onvoorwaardelijk de deelname aan alle bindende wedstrijden gedurende een periode waarin 3 bindende wedstrijden worden gespeeld door het team waarvoor beklaagde als vaste speler is of wordt opgegeven.
- III. De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 86,45. Mocht het bedrag in het kader van de procedure bij de Tuchtcommissie al zijn betaald, dan zullen deze kosten in mindering worden gebracht. Voor de kosten in het geding zal de vereniging een factuur ontvangen.

Nieuwegein, 1 december 2025

mr. J. Anema, voorzitter,
mr. T. Koenders, lid
mr. F.L. Cavalje - van der Ham, fungerend secretaris